

Kuva: Yehia Eweis

POIMINTOJA OSTOSKORISTA

Yksi taidemuseon tehtävistä on teoskokoelman kartuttaminen, jotta kuvaan eri puolet ja suuntauksat tulisivat tallennetuiksi. Tällä palstalla esitellään yksi Helsingin kaupungin taidemuseon kokoelmaan viime aikoina hankittu teos.

MIKKO HINTZ Un Hombre Solo

2004 // Akryyliväri kankaalle
180 x 160 cm

MIEHEN ON TEHTÄVÄ

NUORET TAITEILIJAT käyttävät teoksiensa valmistamiseen kernaasti aineksia kuvataiteen pitkän perinteen ulkopuolelta: elokuvista, lehdistä, sarjakuvista, mainoksista, tietokoneiden ja pelien maailmasta, arjesta, populaarikulttuurista, ylikansallisesta tai täysin henkilökohtaisesta visuaalisesta ympäristöstä.

Mutta lähestyipä intohimoinen maalari maalaustaidetta mistä päin tahansa, jossakin vaiheessa hän väistämättä törmää maalaustaiteen abstraktiin perinteeseen. Siihen voi suhtautua kiertämällä sen tai ironisoimalla sitä, tai tehdä kuten Mikko Hintz (s. 1974), joka katsoo, mitä mielekästä (ja hauskaa) sen pohjalta tässä nykyisessä kuvallisessa tilanteessa voisi rakentaa.

Maalauksen nimi, *Un Hombre Solo*, on espanjaa; varmaan oikeastaan Meksikon espanjaa, joten viittaa villin lännen roman-

tiikkaan on heti asetettu. Maalauksessa on, totta vieköön, erotettavissa tämä yksi yksinäinen mies, kaiken keskellä yksin. Mies tosin on kuin robotti, vanhan tietokonepelin hahmo tai legoukkelin, siis teknologisesti konstruoitu ihmisolento.

Visuaalisesti tuo hahmo miltei häviää Hintzin rakentamaan pallomereen: maalaukselliseen pintaan, jonka perusmuoto, ympyrä, liittyy konstruktivistisen maalaustaiteen valiomuotoisuuspyrkimyksiin.

Toisto ja toistensa lomassa vilisevät ympyrät taas muistuttavat op-taiteen ja järjestelmämaalauksen tilallisesti hämmäntävän vireistä maalauksinnoista. On mukana kuitenkin myös valunutta maalia ja pientä huojuntaa muotojen eksaktiudessa: sehän on ehtaa abstraktia ekspressionismia!

Hintz on käyttänyt maalaukseensa useita tekniikoita, akryylimaalain lisäksi

kynää, vahaväriä ja kollaasiksi leikattuja ympyröitä. Katsojalle syntyy erityisen selvä tietoisuus siitä, että tämä(kin) maalaus on rakentamalla rakennettu, konstruoitu – ja sikäli johdonmukainen osa suurta maalaustaiteen järjestelmää. Maalaustaiteessa kun ruukataan ottaa vähintäänkin yhtä paljon mallia sen omasta historiasta kuin ulkomailmasta.

Ehkä voi myös syntyä etäisempi tietoisuus siitä, että tuo maalauksellisen konstruktion vyöryyn miltei uppoava yksinäinen mies edustaisikin taiteilijan persoonaa taideteoksen synnyssä.

Olisiko tässäkin kyseessä taiteilijan omakuva? Mikä sekin muuten on eräs tiukka esikuvallinen malli maalaustaiteen historiassa. Esikuvia vastaanhan yksinäinen mies joutuu taistelemaan ja niistä selviytymään.

PESSI RAUTIO